บทบาทของผู้ตรวจสอบภายในต่อการจัดการความเสี่ยงองค์กร: ปัจจัยสาเหตุและผลลัพธ์

The Role of Internal Auditors on Enterprise Risk Management: Antecedents and Consequences

สุฏิกา รักประสูติ*
Sutika Rukprasoot*

* อาจารย์ คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
* Lecturer, Faculty of Accountancy, Dhurakij Pundit University
* Email: sutika.ruk@dpu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิชาการเรื่องบทบาทของผู้ตรวจสอบภายในที่มีต่อการจัดการความเสี่ยงองค์กร มีวัตถุประสงค์เพื่อทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับ 1) ปัจจัยสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพของการตรวจสอบภายใน ในด้านการจัดการความเสี่ยงองค์กร 2) ประโยชน์ของการจัดการความเสี่ยงองค์กรที่ส่งผลต่อมูลค่าเพิ่มขององค์กร

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า ผู้ตรวจสอบภายในมีส่วนร่วมในการจัดการความเสี่ยงองค์กร และการจัดการความเสี่ยงองค์กรสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กร เช่น มูลค่าของกิจการเพิ่มขึ้น กิจการมีกำไรสูงขึ้น ลดความผันผวนของกำไร ค่าสอบบัญชีลดลง ตลอดจนลดการทุจริตในองค์กร สำหรับงานวิจัยในอนาคต นักวิจัยควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นอิสระและความเที่ยงธรรมของผู้ตรวจสอบภายใน และความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการตรวจสอบภายใน การจัดการความเสี่ยง และผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งคาดว่าการพัฒนาคุณภาพของการตรวจสอบภายใน จะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรอย่างแท้จริง

คำสำคัญ: การควบคุมภายใน การจัดการความเสี่ยงองค์กร

Abstract

This academic paper is to present the enterprise risk management roles of internal auditors. The objectives of this paper consist of 1) reviewing literature of factors affecting effectiveness and efficiency of internal auditing and 2) reviewing literature of enterprise risk management benefits that lead to adding value to an organization.

According review, it can be seen that internal auditors participate in managing enterprise risks. Managing enterprise risks can also add business values such as market price increase, incremental profit, reducing earnings fluctuations, reducing audit fees, and reducing organizational fraud. For future research, it can be suggested that a researcher should study factors affecting internal auditing practice, and independence and objectivity of an internal auditor. In addition, the study of relationship amongst internal auditing quality, risk management and organizational performance is needed to investigate. These suggestions may lead to the development of internal auditing quality and actual benefits of an organization.

Keywords: Internal Control, Enterprise Risk Management

บทนำ

ในอดีตการตรวจสอบภายในเริ่มจากการตรวจสอบประเด็นทางการบัญชี แต่ในปัจจุบันบทบาทของการตรวจสอบภายในมุ่งเน้นการค้นหาความเสี่ยงที่สำคัญขององค์กรและการประเมินกิจกรรมต่างๆ ซึ่งพัฒนาการของการตรวจสอบภายในเปลี่ยนแปลงไป ดังตารางที่ 1 แสดงแนวโน้มการตรวจสอบภายในจากอดีตถึงในปัจจุบัน

ตารางที่ 1 แสดงแนวโน้มการตรวจสอบภายใน (Pickett, 2004 อ้างถึงใน Munteanu and Zaharia, 2014)

ประวัติการตรวจสอบภายในโดยสรุป	ปี ค.ศ.
1. ตรวจสอบความถูกต้องของการบันทึกบัญชี (Checking the accounting records)	1950
2. ประเมินกระบวนการปฏิบัติงานสอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติของบัญชีการเงิน (Evaluation of conformity)	1960
3. ตรวจสอบวิธีการดำเนินงานและแสดงความคิดเห็นแนวทางแก้ไขปัญหา (Examination of procedures)	1970
4. ประเมินการควบคุมภายใน ช่วยผู้บริหารในการแสดงแนวทางการควบคุมภายใน (Evaluation of controls)	1980
5. รายงานระบบการควบคุมภายใน (Report on the internal control system)	1990
6. ประเมินระบบการจัดการความเสี่ยง (Evaluation of the risk management system)	2000
7. ปรับปรุงระบบการจัดการความเสี่ยง (Improvement of the risk management system)	2001
8. การรายงานผลการปฏิบัติงานตรวจสอบต่อผู้บริหารระดับสูงขององค์กร (Reporting the activity performed)	2002
9. สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กร (Adding a value plus)	2003
10. การสร้างมูลค่าเพิ่มโดยรวมทั้งการประเมินระบบการควบคุมภายในและวิเคราะห์การจัดการความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง (Consolidation of the internal audit)	2004/2009
11. เพิ่มความสามารถในการจัดการประเด็นต่างๆของการจัดการความเสี่ยงแบบองค์รวม และปรับปรุงความสามารถของการจัดการความเสี่ยงทางการเงิน (Capacity of managing financial risk)	2010/2013

Munteanu and Zaharia (2014) กล่าวว่า บทบาทของผู้ตรวจสอบภายในเริ่มให้ความสำคัญกับการประเมินการจัดการความเสี่ยงองค์กร ในปี 2000 ต่อมาการตรวจสอบภายในสร้างคุณค่าเพิ่มให้แก่องค์กร ซึ่งผู้ตรวจสอบภายในจำเป็นต้องมีความรู้ในการปฏิบัติงานและปรับปรุงการปฏิบัติงาน เพื่อความเข้าใจและการประเมินการควบคุมภายในและการวิเคราะห์ความเสี่ยงองค์กร จากตารางที่ 1 แสดงพัฒนาการสุดท้าย ข้อ 11 ปี 2010/2013 ระบุว่า บทบาทของการตรวจสอบภายในคือ ความสามารถของการจัดการความเสี่ยงทางการเงิน ซึ่งหน่วยงานตรวจสอบภายในขององค์กรในประเทศหรือองค์กรข้ามชาติขนาดใหญ่จะต้องเพิ่มความสามารถในการควบคุมความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk) และเป็นความท้าทายแบบใหม่ซึ่งเกิดจากแนวโน้มของตลาดและผู้ถือหุ้น

ในปัจจุบันกิจการให้ความสำคัญในด้านการจัดการความเสี่ยงองค์กรมากขึ้น เนื่องจากโอกาสและความเสี่ยงมีความซับซ้อนมากขึ้น สร้างความท้าทายในการบริหารงานและสร้างแรงกดดันให้ผู้บริหารกิจการต้องทบทวนวิธีการในการจัดการความเสี่ยง ซึ่งผู้บริหารจะต้องระบุความเสี่ยงที่องค์กรเผชิญ ทั้งในด้านสังคม จรรยาบรรณ สิ่งแวดล้อม การเงินและการปฏิบัติงาน และอธิบาย

ว่าจะจัดการความเสี่ยงเหล่านั้นอย่างไรให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ภายใต้สถานการณ์ความไม่แน่นอน ซึ่งสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลาในปัจจุบัน ทำให้ความสามารถในการพยากรณ์ความเสี่ยงน้อยลง Tamosiuniene and Savcuk (2007) กล่าวว่า การจัดการความเสี่ยงองค์กรเริ่มเกิดขึ้นในช่วงปลายปี 1990 เนื่องจากกิจการตระหนักเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี โลกาภิวัตน์ การจัดหาเงินทุนของกิจการ ปัจจัยหลายอย่างผลักดันให้กิจการมีความเสี่ยงและมีความซับซ้อนเพิ่มขึ้น จึงเริ่มมีการตระหนักว่าวิธีการแบบเดิมไม่มีประสิทธิภาพในการระบุ การประเมิน และการตอบสนองความเสี่ยง ซึ่งมีความหลากหลายและมีความซับซ้อนในปริมาณมากขึ้นทั่วทั้งองค์กร

ในขณะที่องค์กรเติบโตอย่างรวดเร็วและตลาดมีการแข่งขันสูง องค์กรกลับมีความล้มเหลวในการป้องกันหรือลดความเสี่ยง จะเห็นได้จากวิกฤตเศรษฐกิจเกิดขึ้นทั่วโลกในช่วงที่ผ่านมา Ball (2009) กล่าวว่า วิกฤตเศรษฐกิจเกิดขึ้นรุนแรงในช่วงปลายปี ค.ศ.1980 และช่วงต้นปี ค.ศ.1990 แต่กระนั้นที่มีความรุนแรงชัดเจนที่สุดในช่วงปี ค.ศ. 2001 - 2002 ในประเทศสหรัฐอเมริกาและส่งผลเสียหายในวงกว้าง ซึ่งเป็นความสูญเสียที่เกิดจากความไม่มีประสิทธิผลในการกำกับดูแลกิจการ เช่น บริษัทล้มละลาย การทุจริต มูลค่าหุ้นลดลงอย่างรวดเร็ว การสูญเสียความน่าเชื่อถือจากบุคคลภายนอก การสูญเสียหุ้นส่วนของบริษัท ผลกระทบอื่นในเชิงลบที่เกิดขึ้นกับองค์กรต่างๆ เมื่อมีข่าวความอื้อฉาวทางการบัญชีเกิดขึ้น จึงมีกฎหมาย Sarbanes-Oxley Act of 2002 (SOX 2002) เพื่อเรียกร้องความเชื่อมั่นจากนักลงทุน วิชาชีพตรวจสอบภายในมีบทบาทมากขึ้นในการส่งเสริมให้บริษัทในประเทศสหรัฐอเมริกามีประสิทธิผลการควบคุม การจัดการความเสี่ยง และการกำกับดูแล ซึ่งการสร้างความมั่นใจว่าการกำกับดูแลกิจการมีประสิทธิผลคือการตรวจสอบภายในซึ่งกำหนดให้มีกิจกรรมการมีส่วนร่วมในการจัดการความเสี่ยง

นอกจากนี้ Dionne (2013) กล่าวถึงวิกฤตทางการเงิน (Financial Crisis) ในปี คศ. 2007-2008 และการจัดการความเสี่ยงในระหว่างวิกฤตทางการเงิน ซึ่งพบว่าธนาคารบางแห่งล้มละลาย รัฐบาลและธนาคารกลางช่วยให้สถาบันการเงินหลายแห่งให้รอดพ้นจากภาวะวิกฤต แต่การให้สถาบันการเงินยืมเงินเพื่อปกป้องตลาดเงินเป็นการช่วยได้เพียงในระยะสั้นเท่านั้น ปัญหาพื้นฐานที่อยู่เบื้องหลังวิกฤตทางการเงินยังไม่ได้รับการแก้ปัญหา สาเหตุที่ก่อให้เกิดวิกฤติทางการเงินดังกล่าวคือ องค์กรไม่ได้กำหนดระดับความเสี่ยงโดยรวมที่ผู้บริหารองค์กรยอมรับได้ และการจัดการความเสี่ยงแบบบูรณาการซึ่งองค์กรไม่ได้กำหนดไว้อย่างดีพอ นอกจากนี้ นโยบายการจัดการความเสี่ยงอย่างอิสระไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูงขององค์กร ซึ่งบทเรียนที่ได้รับจากวิกฤตทางการเงินดังกล่าวทำให้องค์กรเกิดการเรียนรู้เพื่อปรับปรุงการจัดการความเสี่ยงขั้นพื้นฐานดังกล่าว และผู้ตรวจสอบภายในมีบทบาทในการประเมินความเสี่ยงองค์กรเพื่อช่วยให้องค์กรประสบความสำเร็จ

ความหมาย บทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้ตรวจสอบภายใน

นิยามของคำว่าการตรวจสอบภายในพัฒนาขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบซึ่งเปลี่ยนแปลงไป สมาคมผู้ตรวจสอบภายในสากล (The Institute of Internal Auditors: IIA) ให้ความหมายไว้ว่า “การตรวจสอบภายใน คือ กิจกรรมการให้ความเชื่อมั่นและการให้คำปรึกษาอย่างเที่ยงธรรมและเป็นอิสระ เพื่อเพิ่มคุณค่าและปรับปรุงการดำเนินงานขององค์กร การตรวจสอบภายในช่วยให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ ด้วยการประเมินและปรับปรุงประสิทธิผลของกระบวนการบริหารความเสี่ยง การควบคุม และการกำกับดูแล อย่างเป็นระบบและเป็นระเบียบ” (IIA, 2013) จะเห็นว่า

กิจกรรมการตรวจสอบภายในมีบทบาทหลายอย่างในองค์กร และบทบาทที่สำคัญอย่างหนึ่งคือการพิจารณาการจัดการความเสี่ยงเพื่อสร้างความเชื่อมั่นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการจัดการความเสี่ยงองค์กร

ในการปฏิบัติงานตรวจสอบ ผู้ตรวจสอบภายในปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติงานซึ่งกำหนดโดยสมาคมผู้ตรวจสอบภายในสากล ช่วยให้ผู้ตรวจสอบภายในปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ในขณะที่ Smith, Michael and Michael (2009) พบว่าผู้ตรวจสอบภายในมีส่วนร่วมในกระบวนการเกี่ยวกับงบการเงินซึ่งมีความสำคัญทั้งในงานของผู้ตรวจสอบภายในและผู้สอบบัญชี และหลังจากมีกฎหมาย SOX 2002 ผู้ตรวจสอบภายในปฏิบัติงานมากขึ้นเพื่อให้ผู้สอบบัญชีอิสระมีความไว้วางใจงานของผู้ตรวจสอบภายในเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ Coram, Ferguson and Moroney (2008) กล่าวว่าสิ่งสำคัญของกระบวนการกำกับดูแลกิจการที่ดี คือ การตรวจสอบภายในประเด็นที่สาธารณชนมีความกังวลเกี่ยวกับระดับของการทุจริตในองค์กร และองค์กรที่มีการค้นหาการทุจริตโดยหน่วยงานตรวจสอบภายในขององค์กรจะดีกว่าองค์กรที่ไม่มีหน่วยงานตรวจสอบภายในขององค์กร ซึ่งมีกรอบแนวคิดในการจัดการความเสี่ยงและประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติงานภายใต้กรอบแนวคิด และให้ข้อเสนอแนะเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีการติดตามผลการปฏิบัติงาน และศึกษาแนวปฏิบัติที่ดียิ่งขึ้น เพื่อปรับปรุงกระบวนการจัดการความเสี่ยง เพิ่มความสามารถและสร้างมูลค่าแก่กิจการ

กรอบแนวคิดการจัดการความเสี่ยง

สำหรับกรอบแนวคิดการจัดการความเสี่ยงกำหนดโดย Committee of Sponsoring Organization of the Treadway Commission (COSO) ซึ่งประกอบด้วยคณะทำงานจากสถาบันวิชาชีพ 5 สถาบัน คือ

1. American Institute of Certified Public Accountants (AICPA)
2. American Accounting Association (AAA)
3. Financial Executives Institute (FEI)
4. Institute of Internal Auditors (IIA)
5. Institute of Management Accountants (IMA)

COSO ให้ความหมาย การจัดการความเสี่ยงองค์กร (Enterprise Risk Management: ERM) ไว้ว่า เป็น “กระบวนการ ซึ่งเกิดจากคณะกรรมการ ผู้บริหารและพนักงานขององค์กรร่วมกันนำมาใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ทั่วทั้งองค์กร และออกแบบไว้เพื่อระบุเหตุการณ์ที่เป็นไปได้ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อองค์กร และจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในขอบเขตที่ยอมรับได้ เพื่อให้มีความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลในการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร” (IIA, 2004)

จากนิยามการจัดการความเสี่ยงองค์กร แม้ว่าทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการจัดการความเสี่ยงองค์กร แต่ในทางปฏิบัติผู้บริหารคือผู้ที่มีบทบาทสำคัญซึ่งจะต้องทราบว่าองค์กรมีความเสี่ยงใดบ้างที่ส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ขององค์กรและต้องมั่นใจว่าความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ขององค์กรในเชิงลบต้องได้รับการจัดการเพื่อลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ จึงจำเป็นต้องมีกรอบแนวคิดในการจัดการความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ

COSO พัฒนากรอบแนวคิดในการควบคุมภายในมาเป็นกรอบแนวคิดในการจัดการความเสี่ยงองค์กร เรียกกรอบแนวคิดดังกล่าวว่า COSO: ERM (COSO: Enterprise Risk Management) โดยมีมุมมอง 3 มิติ โดยมิติที่1 เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ 4 ข้อ มิติที่ 2 ตั้งอยู่

บนฐานขององค์ประกอบ 8 องค์ประกอบ และมิติที่ 3 มีการปฏิบัติงานร่วมกันทุกระดับทั่วทั้งองค์กร มิติที่ 1 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ 4 ข้อประกอบด้วย

1. วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ (Strategic Objective) เป็นวัตถุประสงค์ระดับสูง และสัมพันธ์กับการสนับสนุนพันธกิจขององค์กร

2. วัตถุประสงค์การดำเนินการ (Operations Objective) เป็นวัตถุประสงค์ของการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุ้มค่า

3. วัตถุประสงค์การรายงาน (Reporting Objective) เป็นวัตถุประสงค์เพื่อความเชื่อถือได้ของการรายงาน

4. วัตถุประสงค์การปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Compliance Objective) เป็นวัตถุประสงค์ที่มุ่งให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับองค์กร

สำหรับองค์ประกอบ 8 องค์ประกอบ ซึ่งมีการประสานงานระหว่างองค์ประกอบเพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดในการจัดการความเสี่ยง ประกอบด้วย

1. สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment) เป็นบรรยากาศขององค์กรในการกำหนดหลักการพื้นฐานของการควบคุม และระบุความเสี่ยงโดยบุคลากรขององค์กรโดยตระหนักถึงความเสี่ยงขององค์กร

2. การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective Setting) วัตถุประสงค์ ต้องมีการกำหนดขึ้นมาก่อนเพื่อให้ผู้บริหารสามารถระบุเหตุการณ์ที่อาจเป็นไปได้ ที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์

3. การระบุเหตุการณ์ที่เสี่ยง (Risk Identification) ผู้บริหารต้องระบุเหตุการณ์ภายในและภายนอก ซึ่งมีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร และมีการระบุถึงความเสี่ยงและโอกาส โอกาสเป็นช่องทางสนับสนุนกลยุทธ์ของผู้บริหาร

4. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) การวิเคราะห์ความเสี่ยง เป็นการพิจารณาโอกาสของการเกิดขึ้น และผลกระทบ เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการจัดการหรือบริหารความเสี่ยง

5. การสนองตอบต่อความเสี่ยง (Risk Response) ผู้บริหารจะตอบสนองความเสี่ยงโดยการหลีกเลี่ยง การยอมรับ การลด หรือการโอนความเสี่ยง

6. กิจกรรมการควบคุม (Control Activities) ผู้บริหารจะกำหนดนโยบายและวิธีปฏิบัติเพื่อช่วยให้มั่นใจว่า ความเสี่ยงได้รับการตอบสนองอย่างมีประสิทธิผล

7. สารสนเทศและการสื่อสารภายในองค์กร (Information and Communication) สารสนเทศที่เกี่ยวข้องจะมีการระบุ จดบันทึกและสื่อสารในรูปแบบ และเวลาที่ทำให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานตามความรับผิดชอบของตนได้ การสื่อสารที่มีประสิทธิผลเกิดขึ้นในองค์กรอย่างกว้างขวางในหลายทิศทางทั่วทั้งองค์กร

8. การติดตามผล (Monitoring) การสอดส่องดูแลเนื่องจากการจัดการความเสี่ยงของกิจการต้องมีการติดตามผล และดัดแปลงแก้ไขเมื่อมีความจำเป็น ซึ่งจะบรรลุวัตถุประสงค์เมื่อมีกิจกรรมการติดตามผลและการประเมินผล อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

สำหรับมิติที่ 3 มีการปฏิบัติงานร่วมกันทุกระดับทั่วทั้งองค์กรทุกระดับตั้งแต่ระดับองค์การ (Entity-Level) ระดับฝ่าย(Division) ระดับบริษัทที่มีกลยุทธ์ (Business Unit) ระดับหน่วยงานย่อย (Subsidiary) ซึ่ง Coleman (2012) กล่าวว่า การจัดการความเสี่ยงเป็นศิลปะการใช้บทเรียนจากอดีตเพื่อลดเหตุการณ์ที่จะก่อให้เกิดความสูญเสียและมองหาโอกาสในอนาคต ซึ่งก่อนที่จะมี

การจัดการความเสี่ยงจะต้องมีกรอบแนวคิดของความเสี่ยงที่สอดคล้องกัน ทุกแผนกและทุกระดับในองค์กร ซึ่งความสอดคล้องกันจะก่อให้เกิดประโยชน์ 2 ประเด็นคือ

1. ผู้บริหารระดับสูงเชื่อมั่นว่าเมื่อมีการจัดการความเสี่ยงในระดับกิจการ (Firm Wide Risk) จะสามารถจัดการความเสี่ยงในระดับแผนก (Aggregation of Individual Unit Risk) ในแต่ละแผนกได้อย่างแท้จริง ผู้บริหารระดับสูงสามารถเจาะลึกลงไปถึงแหล่งของความเสี่ยงได้เท่าที่จำเป็น

2. ผู้บริหารในระดับ Individual Desk-Level สามารถรู้ได้ว่าเมื่อมีคำถามเกี่ยวกับความเสี่ยงจากผู้บริหารระดับสูงซึ่งเกี่ยวข้องกับความเสี่ยง ผู้บริหารในระดับ individual desk-level สามารถจัดการได้อย่างแท้จริง

ในการประสานงานระหว่างองค์ประกอบเหล่านี้เพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดในการจัดการความเสี่ยงองค์กร คณะกรรมการการบริหารจะต้องประเมินว่าความเสี่ยงองค์กรมีการจัดการซึ่งในทางปฏิบัติ คณะกรรมการบริหารอาจจะกำหนดทีมงานเพื่อมอบหมายให้มีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับกรอบแนวคิดในการจัดการความเสี่ยงและรับผิดชอบในการจัดการความเสี่ยง แม้ว่าทุกๆ คนในองค์กรมีบทบาทในการสร้างความมั่นใจว่าการจัดการความเสี่ยงองค์กรประสบความสำเร็จ แต่ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในจัดการความเสี่ยงคือทีมงานในการจัดการความเสี่ยง ในทีมงานจัดการความเสี่ยงจะมีผู้ตรวจสอบภายในช่วยในการระบุ ประเมินการจัดการความเสี่ยงเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

จากกรอบแนวคิดของ COSO ที่เรียกร้องให้หน่วยงานตรวจสอบภายในช่วยเหลือผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารหรือคณะกรรมการตรวจสอบโดยการตรวจสอบ การประเมิน การรายงานและให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงความเหมาะสมและประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการความเสี่ยงองค์กร ซึ่งข้อเรียกร้องของ COSO ตรงกับ IIA ที่ให้คำนิยามของการตรวจสอบภายใน “การจัดการความเสี่ยง การควบคุม และกระบวนการกำกับดูแล” เป็นส่วนหนึ่งของความรับผิดชอบของการตรวจสอบภายใน จากข้อกำหนดที่กล่าวถึงบทบาทสำคัญของการตรวจสอบภายในที่มีต่อการจัดการความเสี่ยง คือ การพิจารณาหรือให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการความเสี่ยงองค์กรเพื่อให้ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับประสิทธิผลกิจกรรมการจัดการความเสี่ยงองค์กร ในขณะที่การใช้กรอบแนวคิดการจัดการความเสี่ยงองค์กรขยายขอบเขตให้มีการจัดการความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรและมีความตระหนักในการใช้วิธีการร่วมมือประสานงานจากทุกฝ่ายในองค์กรร่วมกันในการจัดการความเสี่ยงส่งผลให้มีประโยชน์เพิ่มขึ้น โดยผู้ตรวจสอบภายในมีบทบาทหน้าที่ในการจัดการความเสี่ยงโดยการให้ความเชื่อมั่นและการให้คำปรึกษา อย่างเป็นอิสระและเที่ยงธรรม และปฏิบัติงานภายในกรอบการปฏิบัติงานวิชาชีพตรวจสอบภายใน (IIA, 2013)

บทบาทของผู้ตรวจสอบภายในที่มีต่อกระบวนการจัดการความเสี่ยงขององค์กร

ผู้ตรวจสอบภายในมีบทบาทสำคัญเกี่ยวข้องในกระบวนการในการพัฒนาการจัดการความเสี่ยงขององค์กร ดังกล่าว ซึ่ง Beasley, Clune and Hermanson (2008) ตรวจสอบบทบาทการมีส่วนร่วมของผู้ตรวจสอบภายใน ในการจัดการความเสี่ยงองค์กร ซึ่งการแสดงศักยภาพของผู้ตรวจสอบภายใน 8 ประเด็น กล่าวคือ

1. ช่วยประสานงานการจัดการความเสี่ยงองค์กร ระหว่างฝ่ายตรวจสอบภายในและฝ่ายอื่นๆ
2. ช่วยระบุความเสี่ยงของการจัดการความเสี่ยงองค์กร (ความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น)

3. ให้คำแนะนำกิจกรรมควบคุม เพื่อความมั่นใจว่ามีการตอบสนองความเสี่ยง
4. ติดตามกระบวนการการจัดการความเสี่ยงองค์กร
5. มีความเป็นผู้นำในการจัดการความเสี่ยงองค์กร
6. ให้การศึกษาด้านการจัดการความเสี่ยงในองค์กร
7. ประเมินความเสี่ยงในการจัดการความเสี่ยงองค์กร(พิจารณาโอกาสและผลกระทบ)
8. ช่วยในการระบุการตอบสนองความเสี่ยง (ตัดสินใจจะตอบสนองความเสี่ยงอย่างไร)

George-Silviu (2014) ประเมินแนวปฏิบัติของงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ของ London Stock Exchange Financial Times 100 index (FTSE 100) จำนวน 40 บริษัท ที่ได้รับการตรวจสอบบัญชีจาก สำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ กลุ่ม Big 4 พบว่าการตรวจสอบภายในมีความสำคัญช่วยผู้บริหารและคณะกรรมการปรับปรุงระบบการควบคุมและกระบวนการจัดการความเสี่ยง (Controlling and Risk Management) ร้อยละ95 ของบริษัทกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวน 38 บริษัท และการตรวจสอบภายในช่วยให้ความเชื่อมั่นว่าองค์กรปฏิบัติตามกฎหมาย และกฎระเบียบตามมาตฐานหรือกระบวนการปฏิบัติงานสอดคล้องกับกฎหมายของแต่ละอุตสาหกรรมต่างๆ (Compliance with Law and Standards) ร้อยละ 80 นอกจากนี้การตรวจสอบภายในมีบทบาทในการระบุการปฏิบัติตามแนวทางกำกับดูแลกิจการ (Corporate Governance Guideline) ร้อยละ 65 และการตรวจสอบสอบภายในช่วยประเมินการจัดทำงบการเงินและแนวปฏิบัติทางการบัญชีเพียงร้อยละ 25 เท่านั้น จากผลการวิจัยดังกล่าวอาจสรุปได้ว่าบทบาทการทำงานของการตรวจสอบภายในในปัจจุบันให้ความสำคัญกับการจัดการความเสี่ยงมากขึ้นมากกว่าการประเมินแนวทางการทำงบการเงินแบบเดิม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของกิจกรรมการตรวจสอบภายใน

ประสิทธิผลของกิจกรรมการตรวจสอบภายใน เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าสำหรับผู้บริหาร คณะกรรมการบริหาร และคณะกรรมการตรวจสอบ เนื่องจากผู้ตรวจสอบภายในมีความเข้าใจเกี่ยวกับองค์กรและวัฒนธรรมองค์กร การปฏิบัติงานและความเสี่ยงโดยรวม ความเที่ยงธรรม ทักษะ และความรู้ของผู้ตรวจสอบภายในที่มีความสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างมีนัยสำคัญต่อการควบคุมภายในองค์กร การจัดการความเสี่ยง และกระบวนการกำกับดูแล ซึ่งประสิทธิผลของกิจกรรมการตรวจสอบภายในสร้างความเชื่อมั่นต่อทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานกำกับดูแล พนักงาน เจ้าหนี้ และผู้ถือหุ้น ซึ่งคุณสมบัติที่ดีของผู้ตรวจสอบภายใน สนับสนุนให้งานตรวจสอบภายในมีประสิทธิผล Arena and Azzone (2009) พบว่า ประสิทธิผลการตรวจสอบภายในได้รับอิทธิพลจาก 1) คุณลักษณะของทีมงานตรวจสอบภายใน 2) กระบวนการและกิจกรรมการตรวจสอบ และ 3) สิ่งแวดล้อมขององค์กร นอกจากนี้ประสิทธิผลการตรวจสอบภายในจะเพิ่มขึ้นเมื่อสัดส่วนระหว่างจำนวนของผู้ตรวจสอบภายในและพนักงานของบริษัทเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ Sarens (2009) ซึ่งกล่าวว่า คุณภาพงานตรวจสอบภายในประกอบด้วยองค์ประกอบที่มีคุณภาพในการตรวจสอบ 2 ข้อ คือ 1) คุณลักษณะของคุณภาพการตรวจสอบในภาพรวม และ 2) คุณลักษณะของผู้ตรวจสอบแต่ละคน นอกจากนี้ควรจะตรวจสอบเพื่อขยายขอบเขตคุณภาพการตรวจสอบภายในให้มีความสัมพันธ์กับคุณภาพการควบคุมภายในและคุณภาพการจัดการความเสี่ยง ซึ่งเป็นมุมมองที่สำคัญ 2 ข้อ ในการกำกับ

ดูแล และสุดท้ายควรให้ความสำคัญกับความเสี่ยงและวัฒนธรรมการควบคุม เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการตรวจสอบภายใน คุณภาพการควบคุมภายใน และคุณภาพการจัดการความเสี่ยง

อย่างไรก็ตาม Hermanson, Ivancevich and Ivancevich (2008) กล่าวถึงปัญหาการตรวจสอบภายในในปัจจุบัน ตลอดจนวิธีการแก้ปัญหาของบริษัทต่างๆ และมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารและสมาชิกคณะกรรมการตรวจสอบ ในการกำหนดหน้าที่ของการตรวจสอบภายใน ความชัดเจนของกฎบัตรงานตรวจสอบภายใน การกำหนดคุณสมบัติของบุคลากรในตำแหน่งที่เหมาะสม การติดตามงานตรวจสอบในด้านต่างๆ เป็นต้น ซึ่งงานตรวจสอบภายในมีบทบาทสำคัญในการควบคุมบุคคลและสถานการณ์เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงาน ปรับปรุงคุณภาพการควบคุม การจัดการความเสี่ยง เพื่อส่งเสริมการกำกับดูแล ในสภาพแวดล้อมปัจจุบันซึ่งมีความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติงานตามหน้าที่สูงขึ้น

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นจะพบว่า คุณสมบัติที่เหมาะสมของทีมงานตรวจสอบภายในซึ่งปฏิบัติงานตามมาตรฐานการปฏิบัติงานวิชาชีพตรวจสอบภายใน ส่งผลให้งานตรวจสอบภายในมีประสิทธิผลในการจัดการความเสี่ยงขององค์กรมากขึ้น ซึ่ง Ramamoorti (2003) ให้ความสำคัญในเรื่องเกี่ยวกับทักษะและความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นของผู้ตรวจสอบภายใน “ผู้ตรวจสอบภายในของศตวรรษที่ 21 จะต้องเตรียมพร้อมเพื่อ “ตรวจสอบ” การปฏิบัติงานทุกอย่างที่มีความสำคัญ รวมทั้งระบบการควบคุม การดำเนินงาน ข้อมูลข่าวสารและระบบข้อมูลข่าวสาร การปฏิบัติตามกฎหมาย งบการเงิน การทุจริต การรายงานสภาพแวดล้อมการดำเนินงาน และคุณภาพ” ซึ่งผู้ตรวจสอบจะต้องมีความเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ดังนี้

- ทักษะเชิงความคิดในการวิเคราะห์และวิจารณ์
- วิธีการที่มีประสิทธิภาพเพื่อความเข้าใจอย่างเพียงพอในเรื่องเกี่ยวกับผู้รับการตรวจสอบแต่ละหน่วย องค์กร หรือระบบ
- แนวความคิดใหม่ๆ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเทคนิคในการควบคุมภายใน
- การตระหนักและเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องทั้งผู้ที่รับการตรวจสอบและผู้ตรวจสอบ
- การพัฒนาวัตถุประสงค์การตรวจสอบทั้งวัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เฉพาะ ไม่ว่าจะเป็นโครงการตรวจสอบใดๆ
- ใช้วิธีการตรวจสอบสอบที่หลากหลายในการเลือกข้อมูล การรวบรวมข้อมูล การประเมินและเอกสารเกี่ยวกับหลักฐานการตรวจสอบ รวมทั้งการใช้วิธีการทางสถิติและที่ไม่ใช่สถิติ
- การรายงานผลการตรวจสอบด้วยรูปแบบที่มีความหลากหลาย ต่อผู้รับข้อมูลที่มีความแตกต่างกัน
- การติดตามผลการตรวจสอบ
- จรรยาบรรณเกี่ยวกับวิชาชีพ
- ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการตรวจสอบทั่วไป และมีรูปแบบของรายงานการตรวจสอบที่หลากหลาย

นอกจากนี้ ผู้ตรวจสอบภายในจะต้องเข้าใจแนวความคิดเกี่ยวกับความเป็นอิสระและความเที่ยงธรรมของผู้ตรวจสอบภายใน และผู้ตรวจสอบภายในจะต้องเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับต้นทุนและความเสี่ยงอย่างมีนัยสำคัญ โอกาส และหลักฐานการตรวจสอบ

ประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในและประสิทธิภาพการจัดการความเสี่ยงองค์กร

นอกจากการศึกษาประสิทธิผลการตรวจสอบภายในแล้ว มีงานวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการตรวจสอบภายในซึ่งมีผลต่อประสิทธิภาพการจัดการความเสี่ยงองค์กร Tamosiuniene and Savcuk (2007) วิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของระบบการจัดการความเสี่ยงของบริษัทในประเทศลิทัวเนีย เนื่องจากประเทศนี้เศรษฐกิจกำลังเติบโต การลงทุนต่างประเทศเพิ่มขึ้น และได้รับความกดดันจากสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ โดยผู้วิจัยใช้คุณภาพของงบการเงินเป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการจัดการความเสี่ยง จากการวิเคราะห์รายการปรับปรุงที่มีสาระสำคัญของบริษัทที่มีการตรวจสอบภายในและที่ไม่มีการตรวจสอบภายใน เพื่อวิเคราะห์การตรวจสอบภายในที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการความเสี่ยงผ่านคุณภาพของงบการเงิน พบว่า งานด้านตรวจสอบภายในของบริษัทในประเทศลิทัวเนียไม่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากยังไม่สามารถสร้างความมั่นใจในคุณภาพงบการเงิน ซึ่งเป็นผลจากระบบการจัดการความเสี่ยงของบริษัทยังไม่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น การจัดการความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมส่งผลให้เกิดความเชื่อมั่นในคุณภาพของงบการเงิน นอกจากนี้ กระบวนการตรวจสอบภายในส่งเสริมให้กิจการมีประสิทธิภาพของการตรวจสอบ ซึ่งช่วยลดกระบวนการทำงานของผู้สอบบัญชี ดังนั้น กิจกรรมการตรวจสอบภายในที่มีประสิทธิภาพส่งผลให้ค่าสอบบัญชีที่ลดลง Schneider (2010) หากผู้สอบบัญชีประเมินงานของผู้ตรวจสอบภายในจะสามารถลดกระบวนการทำงานของผู้สอบบัญชีอิสระได้

ในการปฏิบัติงานของผู้ตรวจสอบภายใน ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการประเมินความเสี่ยงองค์กร ซึ่งมาตรฐานสากลการปฏิบัติงานวิชาชีพตรวจสอบภายใน หมวดการวางแผน กำหนดว่า “หัวหน้าผู้บริหารงานตรวจสอบ (Chief Audit Executive: CAE) ควรจะต้องกำหนดแผนการตรวจสอบพิจารณากิจกรรมการตรวจสอบภายในโดยลำดับความสำคัญตามฐานความเสี่ยง (Risk – Based Plans) และให้สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร” ซึ่งหากผู้ตรวจสอบภายในสามารถตรวจสอบตามฐานความเสี่ยง จะทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ และสามารถระบุจุดอ่อนและแก้ไขปัญหาได้ทันท่วงที

อย่างไรก็ตามแม้ว่า บริษัทให้ความสำคัญในการปรับใช้วิธีการตรวจสอบตามฐานความเสี่ยงในบริษัทนานาชาติ Castanheira, Rodrigres, and Craig (2010) พบว่าผู้ตรวจสอบภายในปฏิบัติงานเชิงรุกในเรื่องการจัดการความเสี่ยงขององค์กรที่มีขนาดเล็กมากกว่า และให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินและธุรกิจที่เป็นของเอกชนมากกว่า จึงอาจกล่าวได้ว่า การจัดการความเสี่ยงตามฐานความเสี่ยง อาจยังไม่เห็นผลที่ชัดเจนนัก ในบางอุตสาหกรรมและองค์กรขนาดใหญ่

จากบทบาทความสำคัญของการตรวจสอบภายในที่มีต่อการจัดการความเสี่ยงขององค์กร จะพบว่าการตรวจสอบภายในจะมีประสิทธิภาพถ้าหากผู้บริหารระดับสูงและระดับกลางขององค์กรให้การสนับสนุนงานด้านการตรวจสอบภายในเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้มีความมั่นใจว่าการประเมินการควบคุมมีความเพียงพอเพื่อจัดการความเสี่ยงและความไม่แน่นอนของกิจการ จากงานวิจัยบางส่วนพบว่า การจัดการความเสี่ยงของบางองค์กรไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องจากไม่ได้รับการสนับสนุนอย่างแท้จริงจากผู้บริหารระดับสูง เช่น Desender (2007) พบว่า ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ จะมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทำให้เกิดการจัดการความเสี่ยงในระดับสูงในองค์กร ในกรณีเดียวเท่านั้นคือ จะต้องแบ่งแยกหน้าที่ระหว่าง CEO และ Chairman ซึ่งจากงานวิจัยดังกล่าวพบว่า CEO ไม่สนับสนุนการจัดการความเสี่ยงขององค์กร และมีความสามารถที่จะอดทนหรือต่อต้านแรงกดดันจากคณะกรรมการถ้ามีการดำรงตำแหน่งควบรวมสองตำแหน่งทั้ง CEO

และ Chairman จากงานวิจัยดังกล่าวจะพบว่าการจัดการความเสี่ยงองค์กรไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ถ้าหากไม่ให้การสนับสนุนอย่างแท้จริงจากผู้บริหารระดับสูงขององค์กร

การจัดการความเสี่ยงองค์กรและการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่องค์กร

จากการจัดการความเสี่ยงองค์กรที่มีประสิทธิภาพย่อมส่งผลให้เกิดมูลค่าเพิ่มแก่องค์กร จากงานวิจัยพบว่าการจัดการความเสี่ยงลดการบิดเบือนข้อมูลงบการเงิน มีงานวิจัยหลักฐานเชิงประจักษ์จำนวนไม่มากที่เกี่ยวกับผลกระทบของการจัดการความเสี่ยงที่มีต่อกิจการ ซึ่งงานวิจัยของ Pagach and Warr (2010) พบว่า องค์กรที่มีการปรับใช้การจัดการความเสี่ยง (ERM) ลดความผันผวนของกำไร ซึ่งลดความเสียหายที่จะก่อให้เกิดความสูญเสีย โดยให้บุคลากรในองค์กรตระหนักเห็นความสำคัญว่าการจัดการความเสี่ยงทำให้ผลการปฏิบัติงานดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Hoyt, and Liebenberg (2011) อ้างถึงทฤษฎีเกี่ยวกับ Value Relevance ของ ERM กล่าวคือ กิจการมีกำไรสูงขึ้นเมื่อมีการปรับใช้ ERM แม้ว่าเป็นเพียงการเพิ่มความมั่งคั่งของผู้ถือหุ้นเท่านั้น โดยงานวิจัยพบว่า มูลค่าของกิจการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้ ERM กล่าวคือ การใช้ ERM ทำให้มูลค่าของกิจการเพิ่มขึ้นสูงกว่าปกติ ประมาณ 20% ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติและทางเศรษฐกิจนอกจากนี้การจัดการความเสี่ยงองค์กรสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผู้ถือหุ้นและเป็นประโยชน์ในระดับบริษัท ซึ่ง Nocco and Stulz (2006) เสนอวิธีการจัดการความเสี่ยงองค์กรในการสร้างมูลค่าแก่ผู้ถือหุ้น ดังนี้คือ

1. โครงการย่อยทุกโครงการมีการเปิดเผยความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญและวัดความเสี่ยงโดยรวม โดยกำหนดให้ผู้บริหารที่รับผิดชอบโครงการดังกล่าวเปิดเผยข้อมูลความเสี่ยงโดยรวมของกิจการ และมีการประเมินผลตอบแทนของโครงการซึ่งมีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้น
2. ในการประเมินดังกล่าวจะต้องหลีกเลี่ยงความสัมพันธ์ที่นำไปสู่การตัดสินใจที่เห็นแก่ประโยชน์กลุ่มย่อยจนทำประโยชน์ของบริษัทเสียหาย (Suboptimal)
3. ในการประเมินแบบรวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง หัวหน้าการบริหารความเสี่ยง (Chief Risk Office: CRO) เข้าร่วมทุกโครงการที่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อความเสี่ยงของกิจการ
4. ในการประเมินผลการปฏิบัติงานของแต่ละหน่วยงาน นำไปสู่การเปิดเผยเกี่ยวกับประโยชน์ที่แต่ละหน่วยงานได้รับต่อความเสี่ยงรวมขององค์กร
5. ให้ระบุระดับประสิทธิภาพในการจัดการความเสี่ยงในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา

ซึ่งวิธีการดังกล่าวส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการความเสี่ยงองค์กร

บทสรุป

การจัดการความเสี่ยงมีความสำคัญในการดำเนินงานของบริษัท โดยผู้ตรวจสอบภายในมีบทบาทสำคัญในการประเมินการจัดการความเสี่ยงองค์กร และในปัจจุบันองค์กรต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ผู้บริหารเริ่มที่จะตระหนักเห็นถึงความสำคัญของการจัดการความเสี่ยงองค์กรมากขึ้น ดังนั้นผู้ตรวจสอบภายในจำเป็นต้องมีทักษะการวิเคราะห์ การพัฒนาแนวคิดหลักเกณฑ์ใหม่ๆ ตลอดจนความเป็นอิสระและเที่ยงธรรมของทีมงานตรวจสอบภายใน ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวเป็นปัจจัยสาเหตุที่มีความสำคัญซึ่งก่อให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพการตรวจสอบภายใน และก่อให้เกิดประสิทธิภาพของการจัดการความเสี่ยงองค์กร ซึ่งส่งผลให้เกิดการสร้างมูลค่า

เพิ่มแก่องค์กร ได้แก่ ช่วยลดงานของผู้สอบบัญชี ช่วยทำให้ค่าสอบบัญชีลดลง ช่วยในการค้นหาการทุจริตในองค์กร มีบทบาทสำคัญในกระบวนการกำกับดูแล และกระบวนการตรวจสอบไม่ได้รบกวนการปฏิบัติงานด้านอื่นๆ ขององค์กร เนื่องจากพบว่าคุณภาพการจัดการความเสี่ยงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัทที่มีโอกาสการเติบโตกำไรสูงขึ้นกว่าปกติซึ่งกิจการมีความมั่งคั่งสูงขึ้นเมื่อมีการปรับใช้ การจัดการความเสี่ยงองค์กร (แสดงดังภาพที่ 1)

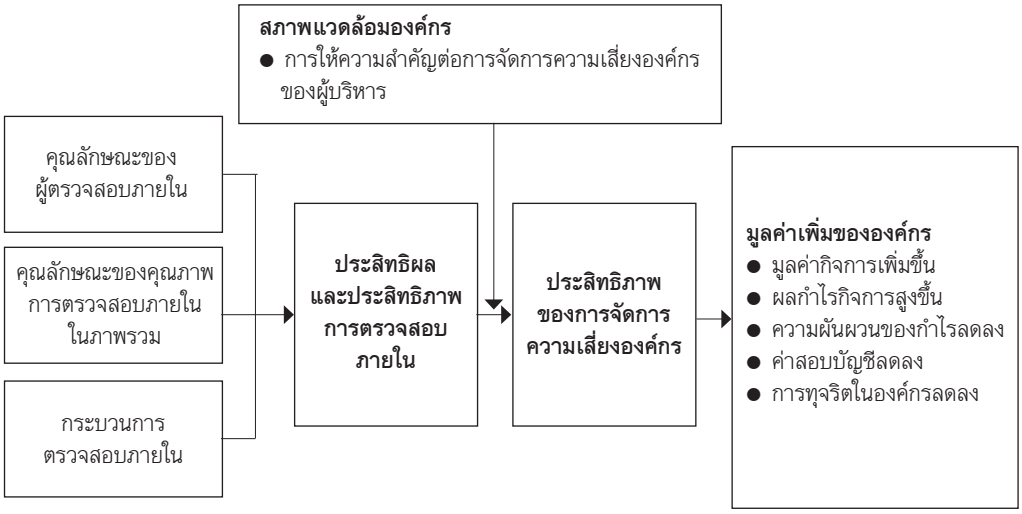

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดแสดงบทบาทของผู้ตรวจสอบภายในต่อการจัดการความเสี่ยงองค์กร ปัจจัยสาเหตุและผลลัพธ์

เอกสารอ้างอิง

Arena, M. & Azzone, G. (2009). Identifying Organizational Drivers of Internal Audit Effectiveness, *International Journal of Auditing*. 44, 43-60.

Ball, R. (2009). Market and Political/ Regulatory Perspectives on the Recent Accounting Scandals. *Journal of Accounting Research*. 47, 277-323.

Beasley, M. S., R. Clune & D. R. Hermanson. (2008). The impact of enterprise risk management on the internal audit function. *Journal of Forensic Accounting*. 9, 1-20.

Castanheira, N., Rodrigres, L.L. & Craig, R. (2010). Factors associated with the adoption of risk-based internal auditing. *Managerial Auditing Journal*. 25, 79-98.

Coleman, T.S. (2012). A Practical Guide to Risk Management (a summary). *Research Foundation of CFA Institute*. Retrieved August 20, 2014, from http://www.cfainstitute.org/learning/products /publications/contributed/Pages/ a_practical _guide_to_risk_management__summary_.aspx

Coram, P., Ferguson ,C., & Moroney, R. (2008). Internal audit, alternative internal audit structures and the level of misappropriation of assets fraud, *Accounting and Finance*. 48, 543-559.

Desender, K. (2007). on The Determinants of Enterprise Risk Management. Retrieved August 20, 2014, from http://ssrn.com/abstract=1155218

Dionne, G. (2013). Risk management: History, definition and critique. Retrieved August 20, 2014, from http://ssrn.com/abstract=2231635 or http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.2231635

George-Silviu, C. (2014). Analysis of Internal Audit Practices on FTSE100. *Procedia Economics and Finance*. 15, 1265–1272.

Hermanson, D. R., Ivancevich, D. M. & Ivancevich, S. H. (2008). Building an Effective Internal Audit Function: Learning from SOX Section 404 Reports. *Review of Business*. 28, 13-18.

Hoyt, E. R., & Liebenberg P. A. (2011). The Value of Enterprise Risk Management, *Journal of Risk and Insurance*. 78, 795-822

Munteanu, V. & Zaharia, D. L. (2014). Current Trends in Internal Audit. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*. 116, 2239–2242.

Nocco, B. W., Stulz, & M. (2006). Enterprise risk management: theory and practice, *Journal of Applied Corporate Finance*. 18, 1-13.

Pagach, D. & Warr, R., (2010). The Effects of Enterprise Risk Management on Firm Performance. Retrieved August 20, 2014, from http://www.garp.org/media/51855/firm%20performance %20and%20the%20 implementation%20of%20erm%20-%20

Ramamoorti, S. (2003). Chapter 1 Internal Auditing: History, Evolution, and Prospects 1. The Institute of Internal Auditors Research Foundation. Retrieved August 20, 2014, from <users.cba.siu.edu/odom/acct465/roia/Ch1.pdf>

Sarens, G. (2009). Internal Auditing Research: Where are we going? Editorial. *International Journal of Auditing.* 13, 1-7.

Schneider, A. (2010). Analysis of professional standards and research findings to develop decision aids for reliance on internal auditing, *Research in Accounting Regulation.* 22, 96-106.

Smith, M. L., Michael S. D., & Michael., K. S.(2009). Pivotal Change in US Public Policy: How the Sarbanes-Oxley Act Affected Internal Auditing and its Relationship to External Auditing. *International Journal of Accounting, Auditing and Performance Evaluation.* Retrieved August 20, 2014, from http://ssrn.com/abstract=1455985.

Tamosiuniene, R. & Savcuk, O. (2007). Risk Management in Lithuanian Organizations Relation with Internal Audit and Financial Statement Quality. *Theory and Practice.* 5, 204-213.

The institute of internal auditors. (2004). *The role of auditing in enterprise-wide risk management.* Retrieved August 20, 2014, from www.theiia.org, https:// na.theiia.org/standardsguidance/ Public%20Documents/ PP%20 The%20Role%20 of%20Internal%20Auditing%20in%20Enterprise%20Ri.

The Institute of Internal Auditors. (2013). *International Standards for the Professional Practice of Internal Auditing The Institute of Internal Auditors.* Retrieved August 20, 2014, from https://na.theiia.org/standards-guidance/mandatory-guidance/ Pages/Standards.aspx.